

ZGODOVINSKI ZBORNIK.

PRILOGA LJUBLJANSKEMU ŠKOFIJSKEMU LISTU.

— o o o o o Izhaja v nedoločenih obrokih. o o o o o —

Leto 1908.

Ljubljana.

Številka 75.

Šematizem duhovnikov in duhovnij v ljubljanski nadškofiji l. 1788.

Priredil in priobčil Frančišek Pokorn.

(Konec.)

Jakob Peterman, subsidiar, doma na Dovjem, star 27 let, je bil v mašnika posvečen l. 1788. na naslov verskega zaklada ter prišel takoj službovat v Mošnje do l. 1791., ko se preseli v Belo peč kot župnijski vikar. Ondi je umrl za vročinsko boleznijo dne 23. marca 1797. Svoje bogoslovne nauke je v Gradcu dovršil po novi metodi. Bil je brat župnikov.

5. Lesce.

Frančišek Žiga Marija Gandini de Lilienstein, župnik, doma na Zgornjih Goričanah, zakonski sin Andreja Žige in Jožefe Karoline rojene Dinzl de Angerburg, rojen 1. septembra 1756, star 33 let, je bil v mašnika posvečen na naslov patrimonija l. 1779. Visoko nadarjeni mož je krepak in izvrsten govornik. Vse svoje bogoslovne nauke je dovršil „in monasterio Gryfensi“. V nadškofiji ljubljanski ni imel druge službe, ne beneficija razen tu v Lescah v letih 1787.—1791. Mož je bil goreč in delaven, ljudje so ga radi imeli. Hodil je rad okrog.

Matija Trontelj, subsidiar, doma v Šmarji pod Ljubljano, star 33 let, je bil v mašnika posvečen l. 1780. na naslov zatiškega samostana. Govornik ni bil, telesno je bil slaboten, uma pa bistrega. Svoje bogoslovne nauke je dovršil v Gorici, rad bere in je temeljito izobražen. Služboval je kot subsidiar na Krki, v Šent

Lovrencu na Temenici, v Hinjah, v Kolovratu, odkoder je prišel v Lesce. L. 1793. je bil že v Šmartnem pri Litiji Reženov beneficiat, l. 1796. pa župnijski vikar v Kresnicah, kjer je umrl dne 21. februarja 1826. Ljudem ni ugajal, četudi se je pošteno obnašal in zgledno živel, ker je bil prezirljiv in nekoliko vladoželjen.

6. Srednja vas.

Anton Šlibar, župnik, Kranjec, star 46 let, je bil v mašnika posvečen l. 1766. na naslov preddvorskega gospodstva. Mož je bil bistrega uma in živahen ter dober govornik. Vse svoje bogoslovne nauke je dovršil v Gradcu. Služboval je kot beneficiat na Sori 1772.—1773., v Podbrezju, kaplanoval je v Kranju, župnikoval pa je tu v Bohinjski Srednji vasi od dne 22. aprila 1779 do 1801, ko je dne 29. novembra umrl. Mož ni bil priljubljen, ker je bil površen v svoji službi in samotarec. Bil je kratkoviden. Živel je pošteno.

P. Angelik Visintin, (sacelan), razkapucin, Kranjec, star 54 let, je bil v mašnika posvečen dne 17. decembra l. 1759. Živel je kot sacelan pri Fužinah. Svoje bogoslovne nauke je dovršil v samostanu, kjer je tudi služboval 26 let na raznih krajih in škofijah, zdaj pa je tu. Njegovo krstno ime je bilo Ivan. Bil je beneficiat tudi na Sori l. 1786., poprej in potlej pa je živel v Bohinju.

7. Zasip.

Anton Muhovec, župnik, doma v Žirovnici rodinske ali sedanje brezniške župnije, star 43 let, je bil v mašnika posvečen l. 1770. na naslov fužin na Savi pri Jesenicah. Mož je bil še dosti bister, močan po telesu in sloviti govornik. Služboval je izprva v zatiškem okraju, na Krki, na Primskovem, v Škocijanu pri Dobravi, na Paki na Štajerskem, v Gornjem gradu, v Beli peči, odkoder pride l. 1779. v Zasip. Tukaj je pastiroval do l. 1800., ko se preseli v Lhan za 5 let, odtam pa je odšel v Tunice, l. 1808. v Komendo do l. 1812., ko je odšel na Štajersko. Bogoslovne nauke je dovršil v Ljubljani, bere dela sv. Avguščina in je v pastirstvu prav dobro izvežban. Rad občuje z bolniki, spovedenci mu zaupajo, ljudje ga imajo radi. Obnaša se nesvarljivo, živi zgledno.

Jožef Respet, kurat na Dobravi 1788.—1799., doma v Cirknem na Tolminskem, star 46 let, je bil posvečen l. 1767. (Več o njem glej pri Jesenicah, kjer je bival kot sacelan na Savi.)

Matevž Stroj, beneficiat v Sebenjah pri Zaspu, doma v Hofdorfu pri Begunjah, star 45 let, je bil v mašnika posvečen l. 1767. na naslov Jerneja Jarc. Mož je bil krepkega telesa, zmožen, pa tudi dobro govori. Svoje bogoslovne nauke je dovršil v Gorici, kjer je bil tudi posvečen. V dušnem pastirstvu ni nikjer služboval. Bil je včasih lahkomišljen, zlasti pri kozarcu, čigar prijatelj je bil, in zato se je moral pokoriti v Ljubljani.

Vikariata: 1. Radovljica.

Jakob Nebois, mestni vikar, Jeseničan, star 51 let, je bil l. 1762. v mašnika posvečen na naslov belopeških podložnikov. Bil je bistroumen in krepak mož ter poseben govornik. Svoje bogoslovne nauke je dovršil v Ljubljani, kjer je l. 1784. napravil tudi župnijski izpit. Služboval je izprva brez beneficija in dolžnosti v Moravčah, kjer je imel s pokojnim župnikom „de Werth“ hude prepire. Potem je bil subsidar na Jesenicah, kaplan v Radovljici, beneficiat v Rodinah in zdaj mestni vikar, kjer ima obilo posla. Župnikoval je pozneje v Ložu, kjer je izvrševal tudi dekanatske posle, ter ondi tudi umrl dne 27. junija 1796. Pečal se je tudi s čebelarstvom, občeval rad z graščinskimi, živel je bolj posvetno in vendar so ga ljudje radi imeli. Mož je rad gospodoval, bil nasprotnik ustanavljanju novih župnij, a prijatelj dela v svojem poklicu ni bil. Njegova služba mu je nesla 500 goldinarjev, pa se je vedno pritoževal nad nezadostno kongruo in zato je prosil proč.

Matija Demšar, mestni kaplan, Ločan, star 32 let, je bil v mašnika posvečen l. 1782. na naslov gospostva Jožefa Demšar v Stari Loki. Mož je bil nadarjen, telesno pa slaboten. Kot pridigarja so ga radi poslušali. Svoje bogoslovne nauke je dovršil deloma v Ljubljani, deloma pa v Gorici. Služboval je izprva kot kurat v Loki, potem je bil subsidar na Bledu, v Gorjah l. 1787., odkoder pride l. 1788. v Radovljico, kjer uspešno deluje. Odtod se preseli v Kamnik kaplanovat za par let. L. 1796. ga najdemo lokalista v Javorju, l. 1805. pa že na Jančah, l. 1807. je bil v Logatcu župnik-vikar, a samo l leto in se je vrnil nazaj na Janče, kjer je umrl dne 8. julija 1809. Mož je bil povsod cerkvenega značaja in poštenega obnašanja, ljudje so ga zelo spoštovali. Bil je zgleden duhovnik.

Žiga Auerperger, mestni katehet, Vipavec, star 41 let, je bil v mašnika posvečen l. 1772. na naslov gospostva „Katzenstein“. Mož je bil slaboten, telesno in duševno. Svoje bogoslovne nauke je dovršil v Ljubljani. Službuje tu že 15 let brez posebnih dolžnosti, ker je bolehen ter se peča tudi s čebelarstvom. Ljudje ga imajo radi, ker hitro spoveduje. Bolehal je v nogah. Obnašal se je še dosti dobro. Pozneje je užival tudi beneficij v Sebenjah. Umrl je ondi naposled v pokoju dne 13. junija 1810.

Tomaz Baloh (Walloch), zakristan, star 69 let, je bil v Ljubljani v mašnika posvečen 18. decembra l. 1745. na naslov radovljiškega gospostva. Bil je nadarjen, a vsled starosti je že opešal. Svoje bogoslovne nauke je dovršil v Ljubljani in se peča z askezo. Mož je bil jako goreč dušni pastir. Služboval je na Sori kot beneficiat v l. 1751.—1755., v Ljubnem ter že od l. 1774. kot zakristan tu, kjer je tudi umrl 25. februarja 1791, star 70 let. Tudi v Mošnjah je kaplanoval (1771—1774) ter v Rodinah. Mož je ljubil uboštvo, ljudje so ga radi imeli, ker je rad izpovedoval; bolehal je v nogah. Revezem je več izdal kot je sam imel. Bil je zgleden in svet duhovnik, doma v Radovljici.

Luka Smukovec, ekonom v radovljiškem gospostvu, Kropar, star 61 let, je bil na naslov kroparskih fužin v mašnika posvečen l. 1754. Mož je bil ženijalen, zgovoren, krepak, a pridigoval ni. Bogoslovne nauke je dovršil v Ljubljani, a služboval ni nikdar v dušnem pastirstvu. Bil je dober gospodar, živel je pošteno. Umrl je nad 70 let star dne 29. junija 1798 kot sacelan v graščini.

Jurij Pezdich, navaden duhovnik, Radovljičan, star 39 let, je bil v mašnika posvečen l. 1776. na naslov Andreja Golmayr. Mož je zelo nadarjen in tako izvrsten govornik, da bi kamenje ganil. Telesno je zdrav in jako krepak. Vse svoje bogoslovne nauke je dovršil

v Solnogradu, kjer je tudi civilno pravo študiral. Služboval je 3 leta na blejski Dobravi, v Šmartinu pod Šmarno goro, v Ljubnem na Štajerskem, kjer je vedno iskal župnije, a je vendarle ostal kaplan. Mož je bil, žal, epikurejec, živel ni zgledno, duhovsko; radovljški vikar ga je suspendiral, da ni smel maševati; tudi značajan ni bil, zgrešil je svoj poklic. Umrli je ondi dne 4. avgusta 1828.

Gašper Globočnik, penzionist, starček, živeč v mošenjski župniji na Otoku hišna štev. 4, odkoder je hodil opravljat v Radovljico službo zgodnjika, dokler je mogel. Radovljčan, star 76 let, je bil v mašnika posvečen dne 24. septembra 1740 na naslov smleške graščine. Služboval je l. 1748. kot kaplan v Svibnem, l. 1752.—1754. v Polhovem Gradcu, v Radovljici do 1761. kot vikar, ko se preseli župnikovat na Jesenice do 1773. Od tedaj pa živi kot beneficiat v svojem rojstnem kraju, kjer je umrl v veliki revščini 14. maja 1789. Mož je bil učen in magister modroslovja ter dober in pobožen duhovnik, nazadnje je zelo opešal.

2. Kamna gorica.

Anton Frančišek Jakše (Jagshe), župnik-vikar, Kranjec, star 66 let, je bil v mašnika posvečen dne 18. decembra 1745 na naslov kranjskega meščanstva. Mož je imel bister razum, bil je dober govornik, le telesno je že oslabil. Svoje bogoslovne nauke je dovršil v Ljubljani. Služboval je kot subsidiar na Bledu, kot kaplan na Vranskem l. 1771., v Škalah, odkoder pride v Kamno gorico, kjer pastiruje do svoje smrti dne 15. aprila 1789. Mož je bil poštenega obnašanja, samotarec, melanholik, živel je zgledno, ljudje so ga radi imeli.

Lokalije: 1. Begunje.

P. Tomaž Macher, kaplan, Ločan, razkapucin, star 33 let, je bil kot redovnik v mašnika posvečen l. 1780. Porojen je bil 23. aprila 1756 ter krščen za Jurija. Služboval je le malo časa v samostanu, l. 1788. je bil že svetni duhovnik v Begunjah do marca l. 1791., ko ga dekretirajo za provizorja na Dobravo pri Kropi. L. 1794. je kaplanoval na Jesenicah, pozneje pa je živel v Škofji Loki zopet kot redovnik nekaj let, ko se preseli v Krško l. 1800., kjer je umrl dne 1. aprila 1831, imajoč zadnjih 5 let službo zakristana samostanske cerkve. Svoje bogoslovne nauke je dovršil v Gorici, v samostan pa je vstopil v Celju. Bil je zgleden, dober duhovnik.

2. Bohinjska Bela.

Udalrik Dermastija, lokalist v l. 1788. do 1797., doma v Smledniku, star 38 let, je bil v mašnika posvečen l. 1775. na naslov podložnikov provincije.

Mož je bil nadarjen, zelo krepak ter izvrsten govornik. Vse svoje bogoslovne nauke je dovršil v Ljubljani. Služboval je 9 let kot koralist v ljubljanski stolnici, kot kaplan v Dobu 4 leta, odkoder pride na Belo. Njegovo delovanje je bilo plodonosno, ljudje so ga silno radi imeli. Bil je samotarec in šteli so mu to v zlo, ker je hrepenel po boljši službi. Leta 1797. je živel v Begunjah kot kurat ter ondi umrl 8. septembra.

3. Dobrava.

Frančišek Karol Benegalia, lokalist, doma v Gornjem gradu na Štajerskem, star 74 let, je bil v mašnika posvečen dne 23. maja l. 1739. na naslov kostanjeviškega samostana „ad fontes Marianos“. Mož je bil dober pridigar, a telesno je že opešal. Služboval je izprva kot kaplan pri ljubljanskih uršulinkah, nadalje v Gornjem gradu, v Šoštanju, na Sori 1752—1755 in na Igu. Potem je bil beneficiat v Ljubnem, župnik v Podbrezju 1765—1773, v Bohinjski Srednji vasi, in naposled na Dobravi, kjer je 78 let star umrl dne 11. aprila l. 1792., in je pokopan v Mošnjah. Mož je bil zgleden duhovnik spodbudnega obnašanja.

4. Ribno pri Bledu.

Matija Boehm, kurat, rojen v Bodešicah pri Ribnem, star 32 let, je bil v mašnika posvečen dne 22. junija l. 1783. na naslov ljubljanskega semenišča. Mož je bil nadarjen, izvrsten govornik ter krepak in zdrav. Svoje bogoslovne nauke je dovršil v Ljubljani. Izprva je služboval kot subsidiar 2 leti v Gorjah, odkoder pride na Koroško Belo kot lokalist za 3 leta. Poprej živi doma nekaj časa. Pozneje je bil administrator v Svibnem, kjer so ga dne 6. maja 1791 umestili župnikom in dekanom do leta 1797., ko stopi v pokoj ter ondi ostavi to solzno dolino dne 23. marca 1805. Mož je bil jako strog, živel je samotarsko, zgledno, a vendar ni ugajal ljudem. Bil je jako delaven duhovnik.

Frančišek Ksaver Wilfan, lokalist v letih 1789.—1797. in zopet l. 1814.—1826., ko je umrl dne 27. junija (lšči ga kot kaplana v Svibnem!)

5. Rodine.

Frančišek Saleški Kristijan, kurat, Ljubljčan, rojen 10. januarja 1756, star 32 let, je bil v mašnika posvečen na cesarski naslov l. 1779. dne 18. decembra. Mož je bil zelo nadarjen, kot govornik zlatoust, telesno krepak, bil je kratkoviden. Služboval je, dovršivši vse svoje bogoslovne nauke v

Ljubljani, izprva kot subsidar v Mošnjah in kot kaplan v Radovljici. L. 1783. pa pride v Rodine, kjer je pastiroval do l. 1830., ko je 3. februarja v Gospodu zaspal. Od l. 1821. dalje je po premestitvi župnije bival na Breznici. Mož je bil zelo izobražen in zaslužen. Živel je prav zgledno, brez napak. Bolnikom je bil v veliko tolažbo. Obrekovanja je mnogo prenesel prav potrpežljivo zaupajoč na Boga.

J a k o b M a h t i k, subsidar, Radovljčan, star 53 let, je bil v mašnika posvečen l. 1765. na naslov škofjeloškega klariškega samostana. Mož je bil bolehen v prsih in je težko pridigoval ter tudi nadarjen ni bil posebno. Bil je jako čmeren človek, ki je ljudstvo mnogokrat karal. Pečal se je tudi s čebelarstvom. Služboval je kot subsidar v Beli peči in zdaj v Rodinah

kot kurat, kjer je umrl dne 14. avgusta 1810. Svoje bogoslovne nauke je dovršil v Ljubljani. Obnašal se je pošteno.

6. Leše.

J a k o b M e g u š a r, beneficiat, doma na Zgornji Lipnici kamnogoriške župnije, star 55 let, je bil v mašnika posvečen l. 1760. na naslov radovljiškega meščanstva. Bil je nadarjen, zdrav in dober pridigar. Svoje bogoslovne nauke je dovršil v Ljubljani ter je tudi izvežban v dušnem pastirstvu, zlasti je velik prijatelj otrok. Služboval je izprva pri Sv. Ksaveriju na Stražah, v Gornjem gradu, v Radovljici, od l. 1776. do 1794. v Lešah, naposled pa v Ljubnem, kjer je umrl 28. marca l. 1801. Živel je kot zgleden duhovnik, ljudje so ga zelo radi imeli.

